

F. Roland többször is végezni akart magával, de egyszer sem sikerült

Gyilkosság – hiányzó részletekkel

Továbbra sem emlékszik minden részlete a barátja meggyilkolásával gyanúsított F. Roland. Ha tehetné, visszamenne az időben, hogy megakadályozza – ahogy fogalmazott – a tragédiát. A volt börtönőr a kecskeméti börtönben nyilatkozott lapunknak, azt is elmondta, megkönnyebbült, amikor elfogták.

– Őt szerettem a világon a legjobban! Nem neki kellett volna meghalnia! – mondja volt barátjáról, a 23 éves Kószó Katalinról az előzetes letartóztatásban lévő 27 éves F. Roland a kecskeméti börtönben. Kijelentését a majdnem kétórás beszélgetés alatt még többször is megismételte, ilyenkor, bár láthatóan megpróbált uralkodni magán, kicsordultak a könnyei, testét zokogás rázta.

A szegedi rendelőintézet röntgenaszisztense bűncselekmény áldozata lett, augusztus 6-án 15 késszúrással megölték sajtát, szegedi, Vág utcai lakásában. A Szegedi Nyomozó Ügyészség F. Rolandot, a volt börtönőrt gyanúsítja, aki beismerő vallomást tett, de bizonyos részletekre továbbra sem emlékszik. Például nem tudja, hogy miért ragadott kést, és azt sem, mi történt közvetlenül ezután...

Az első pillanattól Rolandot gyanúsították a gyilkossággal

Kószó Katalin holttestét másnap fedezték fel családtagjai, F. Roland elűnt. A rendőrség az első pillanattól a lány volt barátját gyanúsította a gyilkossággal. A Szegedi Fegyház és Börtönben dolgozó férfit munkahelye már másnap feljelentette szökés miatt. A rendőrök előbb F. Roland autóját találták meg, majd öt nappal a bűncselekmény elkövetése után őt is elfogták. Csongrádon, egy ifjúsági szállóban rejtőzködött.

– Sokszor még most sem tudom elhinni, hogy ez megtörtént. Hihetetlen! Szeretnék egy időgépet, amivel visszamehetnék, és megváltoztatnám az egészet, amivel megelőzhetném a tragédiát. Folyton erre gondolok – mondja F. Roland.

A férfit megkértem, beszéljen a bűncselekmény napjáról, a gyilkosságról, a meneküléséről és az elfogásáról. Azt mondta, legalább két héttel korábbról kell kezdenie, öt éves kapcsolatuknak akkor lett vége, pontosabban akkor beszéltek arról, hogy befejezik, hogy végleg szakítanak.

De minden másként alakult...
– Talán tíz nap telt el, addig egyikünk sem kereste a másikat, Kati hívott fel,

F. Roland a kecskeméti börtön folyosóján

Fotó: Segesvári Csaba

megbeszéltük, hogy találkozunk – mondja F. Roland.

Féltékeny lett

A volt börtönőr megdöbbentő őszinteséggel mesélt kapcsolatukról. Nem hallgatta el azt sem, hogy a gyilkosság előtti

hetekben, hónapokban felbukkant a „közeliükben” egy férfi, aki később a legváratlanabb időben gyakran megjelent Kati lakásán. Egy nappal korábban, vasárnap késő este is ott volt. Nem titkolta, féltékeny lett, és bár élettársa soha nem válaszolt egyértelműen, ő ennek el-

lenére biztos volt abban, hogy „valami” van közöttük. Látott idegen férfipólokot, az egyik fiókból pedig előkerült egy férfitapucs. Megbeszélték, hogy hétfőn együtt vacsoráznak, megpróbálnak valamilyen megoldást találni erre a „se vele, se nélküle” helyzetre.

– Vasárnap este elhatároztam, hogy öngyilkos leszek. Ez már korábban is megfordult a fejemben. Magamhoz vettem két kést és egy üveg tömény italt. Beletettem egy zacskóba, de Kati észrevette, kérte, ne tegyek ilyet, a késeket elvette. Rövid időre – valószínűleg a stressz miatt – el is ájultam – beszél a gyilkosságot megelőző 24 órától F. Roland.

Az este kezdetben jó hangulatban telt, de ismét felvetődött a hogyan tovább, és persze az is szóba jött, hogy a lánynak van-e valakije. Katalin azt mondta, nincs, mégis a késő este megszólaló telefonján a már említett férfi kereste.

Véres kézzel rohant ki a lakásból

– Ekkor ismét arra gondoltam, hogy öngyilkos leszek. Magamhoz vettem egy kést, betekertem a pólómba, visszamentem a nappaliba, ahol Katit hagytam. Éppen mondani akartam neki valamit, amikor kinéztem az ablakon. A ház előtt, az ablak alatt ott állt az a férfi... A következő, amire emlékszem, hogy az előszobából benéztek a nappaliba, ott fekszik Kati félig letakarva, a kezem véres. Kirohantam a lakásból, és előbb gyalog, majd autóval elindultam. Nem menekültem, nem volt céloom, csak mentem, mentem, mentem...

F. Roland előbb a főváros felé indult, de Kecskemétnél visszafordult, a Kiskunfélegyháza–Kistelek közötti utat többször megtette. A volán mögött azon töprengett, hogy valóban megtörtént-e a gyilkosság vagy... Egy idő után autójából kifogyott az üzemanyag, a kocsit egy elhagyott területen hagyta, és gyalog indult el benzinkutat keresni. Arra gondolt, öngyilkos lesz, de hiába vágta el a csuklóját, nem sikerült. Visszatért az autójához, „megtankolt”, majd elindult Csongrád felé. Céltaul autózott, ezt az utat is többször megtette.

F. Roland elmondta, az ifjúsági szállót találmra választotta ki. Elfogása napján „várta” a rendőröket. Tudta, hogy jönnek, sok jel utalt erre. Elmesélte, hogy a rendőrautók szirénázása után a szálló egyik dolgozója kopogtatott be hozzá, és kérdezte tőle, hogy nem zavarja-e az egyszerre három irányból is hallható zene, ami idővel egyre halkabban szól, majd meglátta a kommandósokat is. Hasra fektűt, a kezét hátul összekulcsolta, így várta a rendőröket, akik hang-, füst- és fénygránátokat bedobva rábírták az ajtót.

– Megkönnyebbültem, amikor elfogtak – mondja F. Roland.

OLÁH ZOLTÁN

Kálmán Imre nagyoperettje, A cirkuszhercegnő a Szegedi Nemzeti Színházban

Mézédes romantikával ötvözött bódító nosztalgia

Kálmán Imre három felvonásos nagyoperettje, A cirkuszhercegnő hosszú menet a Szegedi Nemzeti Színházban: fél 11-kor ért véget a pénteki premier. Alapos húzással talán feszesebb, élvezetesebb lehetne a produkció.

Toronykőy Attila sok jó saját és néhány kölcsönzött ötlettel állította színpadra a 125 éve született Kálmán Imre nagyoperettjét, A cirkuszhercegnőt. A rengeteg geg, sziporka, szín, forma, stílus azonban nem áll össze teljesen egységes egészzé, mintha nem sikerült volna eldönteni, igazából milyen is legyen a produkció: az illúziókeltés, a mézédes romantika és a bódító nosztalgia keveredik benne a ripacsériával, az abszurdba hajló játékkal.

Pedig a szüzsé operettesen egyszerű: a kitagadott herceg, aki szerelmi bánatában egy vándorcirkuszhoz szegődik, Mister X néven világkarriert fut be. A látványos produkciója iránti érdeklődést csak fokozza a soha le nem vetett fekete álarc, amelyben veszélyes mutatóvívát előadja. Találkozik régi szerelmével, a megözvegyült Fedora hercegnével, aki – egy intrikus áldozataként – feleségül megy hozzá, nem is sejtve, hogy újdonsült férje azonos Mister X-szel, a cirkusz titokzatos sztárjával.

Gyakran igazi cirkuszi sátorban játszóak a darabot, hogy minél izgalmasabban megmutathassák a manézis különös világát. Ha a cirkuszt nem is, legalább egy artistát vagy egy kaszkadőrt hiányoltam a produkcióból, amelynek legnagyobb látványossága így egy gólyalábas tűzfűjő marad.

Szerencsére Rálik Szilvia minden szempontból jó választás a címszerepre, gyönyörűen énekelte már Fedora belépőjét is. Ha kell, a kórus és a zenekar felett is könnyedén száll a hangja, szövegmondását is érteni, csinos, tudja viselni Varsányi Anna kosztümtervező egyszerű, mégis elegáns ruháit. Mister X-et Kóbor Tamás kissé unalmasan, sterilen alakítja, nem sok titokzatosság van benne, kell még tréningeznie, ha igazi bonviván szeretne majd egyszer lenni. Éneklése sem olyan meggyőző, hogy merev, sablonos játékát és időnként érthetetlen prózáját feledtesse. Cirkuszról lévén szó, a táncos komikus és a szubrett tánc helyett monociklivel köröznek (lásd biciklis verzióban Eszenyi Enikő Marica grófnőjét). Márkus Judit helyes, kedves, mosolygós Miss Mabel, azonos magasságba lendíti a lábát a tánckarral, talán csak éneklése hat kissé musicalesnek. Bánvölgyi Tamást tehetséges kezdőként dobták a mély vízbe, amikor Toni Schlumberger szerepét neki osztották – becsületére válik, hogy nem merül el, de a táncos komikusságot még tanulnia kell. Janik László Harlekin-jelmében karakteres cirkuszgizagató, Bárti Fazekas Zoltán is jó intrikus.

Amikor hullámzó tempójú, két hosszú felvonás után a harmadikban Pásztor Erzsébet (Carla Schlumberger) és Székelyi József (Pelekán) is színpadra lép, olyan érzése van a nézőnek, mint amikor egy zsúfolásig teli, áporodott levegőjű szobában végre kinyitják az ablakot, és megérkezik az első felszabadító,

friss fuvallat. Megtelik étellel a színpad, szívből lehet nevetni. Nincs káprázatos éneklés, mégis az a sláger – A régi Budapest –, amit ők dalolnak, valahogy szebbnek tűnik az összes többinél. Még egy kis ripizést is meg lehet bocsátani nekik.

Egy szigorú dramaturg sokat segíthetett volna a sűrítésben, a játék tempójának megtalálásában. A profi tervezőnek, Juhász Katalinnak köszönhetően a forgószínpadra rakott színpadkép mutatós, sokoldalúan használható.

A pénteki premieren Molnár László szenvedéllyel dirigálta a finoman muzsikáló Szegedi Szimfonikus Zenekart, amely azonban mintha kissé vékonyan, kamaraegyüttesként szólt volna. Az ének- és táncokra nem lehet panasz, alaposan kivették részüket a játékból.

H. ZS.

További fotók a témáról: www.foto.delmagyar.hu

NEGYVENET TERVEZNEK

A cirkuszhercegnőből a tervek szerint negyven előadást tűz másorra a színház, a címszerepet alakító Rálik Szilvia operaházi és külföldi elfoglaltságai miatt ebből várhatóan nyolcat-tízet tud majd vállalni. Fedoraként szombaton Dér Krisztina, vasárnap Merényi Nicolette, Mister X-ként Kiss Zoltán, Toni szerepében Kiszely Zoltán is bemutatkozott. Pásztor Erzsébet váltótársa Vajda Júlia lesz. Az operettet Molnár László mellett Kardos Gábor és Koczka Ferenc dirigálja.

Rálik Szilvia (Fedora) és Kóbor Tamás (Mister X) az egyik duettben

Fotó: Schmidt Andrea